

ارض اسم باسط بود (ماه کو) که سمواتی که در قرآن « مرتفع شده بود گل مطوى شد . . . و حال که هزار و دویست و هفتاد سال گذشت (از بعثت محمدی) این شجره به مقام شعر رسیده . . . و حال آنکه شجره « حقیقت که منزل قرآن بوده درین جبل ساکن است با یک نفس وحده . . . و از حین ظهور شجره « بیان السی ما یغرب قیامت رسول الله است که در قرآن خداوند وعده فرموده که اول آن بعد از دو ساعت و پیازده دقیقه از شب پنجم جمادی الاول سنه ۱۲۶۰ که سننه ۱۲۷۰ بعثت میشود اول یوم قیامت قرآن بوده « الخ و بیان عربی که بیان فارسی مفصلتر و شرح و تبیین آن است در آثار و توقیعات بنام کتابالجزاء نامبرده گردیده چنانچه در لوحی ضمن نام جمال ذکر میباشد . و الواح صادر قبل از عکا همه تشویق به بیان میباشد . در لوحی از ادرنه به نصیر است قوله : « و علیلان صحرای جهل و ندانی را اقرب من لمح البصر به منظر اکبر که مقام عرفان منزل بیان است رساند » . د. لوح، دیگر قوله :

عاشر از واحد تاسع " فی طهارة ارض النقوص " است
و با بهائی میرزا یحیی برآن اضافه نمود که نسخش نزد
ازلیان متداول میباشد و عربی تا باب تاسع والعشر
من الواحد الحادی والعشر " فی آن من یکتب حرفاً
علی من یظہرہ اللہ او بغير ما نزّل فی البیان قبل
ظهوره فلیلز منه من کتاب الـمتسعة عشر مثقالاً مـن
الذهب " منتهی میگردد .
و کلام خود نقطه در بیان فارس در وصف صدور
بیان چنین است قوله :
" و بعضین یقین نظرکن که ابواب این بیان
مرتب گشته بعد دلشیش (۳۶۱) ۰۰۰ واول خلق
دلشیش در این آن که آن یوم جمعه است بما یذکره اللہ
شد ۰۰۰ و در حین که خداوند عود خلق قرآن
فرمود نبود نزد او الـآیک نفس واحدة (آقا سید
حسین یزدی عزیز کاتب) که آیک باب از ابواب حکم
ذکر میشود نزد او كذلك یغفل اللہ ما یشا و یحکم
ما یزید لا یسئل عما یغفل و کـ عن دلشیش یسئـون
و در آن وقت که عود کـ خلق قرآن شد و بد خلق
دلشیش در بیان شد مقرـ نقطه کـ مظہر ربویت است بـر

" و همچنین نقطه اولی جلت کبیریاوه در بیان فارسی مفضل مرقوم داشته اند رجوع با آن نمائید که حرفی از آن کفاایت میکند همه اهل ارض را و کان الله زاکر لکشیئی فی کتاب مبین " و در سورة القصص است قوله : " فابتغوا امر الله و سنته بما نزل فی البيان " و قوله :

" قل ان المشركين ظنوا بانا اردنا ان ننسخ ما نزل على نقطة قل فوریق الرحمن لو نزید كما ظنوا ليس لاحد ان يعترض على الذى خلق لکشیئی بامره آنجه درین ظهور نازل بعینه همان کلمات نقطه اولیه بوده و خواهد بود و این غلام لا زال جز عبودیت صرفه دوست نداشت فو الذى نفس بيده عبودیت محبوب جام بوده بشائی که کلما اشاهد موقفا من موافق الارض احبت ان آخر عليه سُجَّدًا لله محبوبین و محبوب العارفین و اینکه در الواح ذکر مقامات عالیه شده ناظرا الى امر الله و شأنه و عزه و اجلاله بوده چنانکه نقطه بیان فرموده انه ینطق فی لکشیئی بانی انا الله لا اله الا انا ان یا خلق ایای فاعبدون و اگر نظر به این مقام نہیور

فو نفسه المحبوب ما ذكرت الا عبودية الصرفه لله
الحق كذلك كان الامر ولكن هم لا يشعرون
و در دعا يدعوه محبی الانام فی الایام است قوله :
" بعد الذى یا الہی ما اظہرت لهم الا ما
اتیت به علی من قبل وما یبینت لهم الا ما نزل فی البيان
... و دعوتهم الى ذکر نفسک العلی الاعلى من هذا
الافق الابهی " الخ
بدینگونه اندک اندک در سنین ادرنه لحن کلام نسبت
به بیان تغییر نمود قوله :
" طویی از برای اهل بھا که اگر نقطه اولیه
را در امرش متوقف ببینند در ما ظهر من عنده توقف
نمایند " الخ
که با بعض الواح دیگر ذیل بھا درج است .
و قوله :
" هو العزیز شهد الله انه لا اله الا هو العزیز
الجمیل و ان نقطة البيان لعبدہ وبها وہ لمن فی
السموات والارضین " و قوله :
" یا اینکه کل میدانند که باین ظهور اعظم

ما نَزَلَ فِي الْبَيَانِ ثَابِتٌ وَظَاهِرٌ وَمُحَقَّقٌ شَدِيدٌ وَاسْمُ
اللهِ مُرْتَفِعٌ كُشْتَهُ وَآثارُ اللهِ در شرق وَغَرب انتشار
يافته وَبِيَانِ فَارسِ مُخْصوصِ دَرِينِ ظَهُورٌ امْضَاً شَدِيدٌ
مَعْذِلَكَ مَتَّصِلًا نُوشَتَهُ وَمِنْوِيسَنْدَ كَهْ بِيَانِ رَا نَسْنَخَ
نَعْوَدَهُ اَنَّدَ كَهْ شَایدَ شَبَبَهُ در قُلُوبِ الْقَاءِ شَوْدَ وَمَعْبُورَتَهُ
عِجلَ (مِيرزا يَحْيى اَزَلَ) مَحَقَّ گُرَدَ . ”
وَقُولَهُ :

” هُوَ الْبَهِّيُّ الْبَاهِيُّ الْاَبِهِيُّ حَمْدُ مَقْدَسٍ
از عِرْفَانِ مَعْكَنَاتٍ وَمِنْزَهٌ از اَدَارَكَ مَدْرَكَاتٍ مَلِيكُ عَزَّ
بِهَايَيِّ رَا سَزاوارَ اَسْتَ . . . فَلَتَرَاقِبَنَّ يَا مَلَأُ الْبَيَانِ
لِتَعْرَفُوا الظَّهُورُ بِنَفْسِهِ وَبِمَا يَظْهُرُ مِنْ عَنْدِهِ لَا يَعْادُونَهُ ”
وَدَرْ كِتَابٌ اَقْدَسٌ اَسْتَ :

” اَيَاكُمْ اَنْ يَمْنَعُكُمْ مَا فِي الْبَيَانِ عَنْ تَبَكِّرِ
الرَّحْمَنِ تَالَّهِ قَدْ نَزَلَ لِذَكْرِي لَوْا نَتَمْ تَعْرِفُونَ ”
وَقُولَهُ :

” كَذَلِكَ تَفَرَّدَتِ الْوَرْقَاءُ عَلَى الْاَفْنَانِ فِي ذَكْرِ
رَبِّهَا الرَّحْمَنِ . . . قَدْ صَرَحَ نَقْطَةُ الْبَيَانِ فِي هَذِهِ
الْآيَةِ بِاَرْتَفَاعِ اَمْرِي . . . قَلْ تَالَّهِ اَنِّي لِمُحْبُوبِي ”
وَقُولَهُ :

” اَنَا اَخْبَرْنَا الْكُلَّ بَانَ لَا يَعْدَلُ بِكُلِّيَّةِ
مِنْكَ مَا نَزَلَ فِي الْبَيَانِ ”
وَدَرْ لَوْحِي اَسْتَ :
” قَدْ نَزَلَنَا الْبَيَانُ وَجَعَلْنَاهُ بَشَارَةً لِلنَّاسِ
لَئِلَّا يَضْلُّو السَّبِيلُ فَلَمَّا اتَّى الْوَعْدُ وَظَهَرَ الْمَوْعِدُ اَعْرَضُوا
اَلَّا الَّذِينَ تَرَى فِي وُجُوهِهِمْ نَصْرَةٌ النَّعِيمِ ”
وَقُولَهُ :

” هُوَ الصَّامِتُ النَّاطِقُ اَنَّ الْبَيَانَ يَنْادِي بِهِذَا
الْاَسْمَ وَيُطْوِفُ حَوْلَ اِرَادَةِ رَبِّهِ وَلَكِنَّ الْقَوْمَ فِي وَهْمٍ
مُبَيِّنٍ اَنَّا اَنْزَلْنَا لَذَكْرَى لِيُثْبِتَ بِهِ اَمْرِي بَيْنَ عَبَادِي وَيُظْهِرُ
سُلْطَانِي بَيْنَ خَلْقِي وَلَكِنَّ الشَّرِكِينَ بِهِ اَعْرَضُوا عَنِ اللَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ”

وَدَرْ لَوْحٍ بِهِ شَيْخُ نَجْفَى اَصْفَهَانِي اَسْتَ قُولَهُ :
” حَقْ شَاهِدٌ وَكَوَافِهُ اَسْتَ كَهْ اِينَ مَظْلُومٌ بِيَانِ
رَا تَلاوَتْ نَسْمَوَهُ وَمَطَالِبِشُ رَا نَدِيدَهُ اِينَ قَدْرٌ مَعْلُومٌ
وَوَاضِحٌ وَمِرْهَنْ اَسْتَ كَهْ كِتابٌ بِيَانِ رَا اِسْ كَتْبُ خُودَ
قَرَارٌ فَرْمَوَهُ ” الخ
وَدَرْ خَطَابِينَ اَسْتَ قُولَهُ :
” در خصوص بِيَانِ مرْقُومٌ نَعْوَدَهُ بُودَيْدَ كَهْ تَرْجِمَهُ ”

شده است کتاب بیان به کتاب اقدس جمیع احکامش منسخ است مگر احکامی که در کتاب اقدس مذکور و تأکید شده است مرجع کل کتاب اقدس است نه بیان احکام بیان منسخ است لهذا ترجمه آن چه شمری برای ایشان "الخ" و در ذیل نامهای قدس و همچ نیز شمه‌ای راجع به این امور ثبت است.

و سورة البيان از الواح صادره در سنین ادرنه است قوله :

"هذه سورة البيان قد نزلت من جبريل الرحمن للذى آمن بالله وكان من المهتدين فهى الالواح مكتوبًا"

در لوح رئیس است :
"وبات فيه فنى العرش" در آنجا شام را به سر برد .

بیت - اطاق و خانه و مسکن . بیوت جمع نیز در لوح رئیس است قوله :
"آسس اركان البيت من زبر البيان . . . . و

اخروهم من البيوت بظلم مبين
ودر قرآن قوله :

"وفي بيوت اذن الله ان ترفع ويدرك فيها اسمه" خانه هائی که خدا اذن داد بر افراخته شوند و نامش در آنها ذکر شود و بهمین اعتبار تشریف سجد را خانه خدا گفتند و بعض از مفسرین تأویلی به معنی بیوت انبیاء تأویل کردند چنانچه در مجمع البحرين است و از طریق شیعه نیز روایت کردند که خانه علی امیر المؤمنین هم جزو آن میباشد و نقطه البيان را نیز شرح و تأویلی بر آن است قوله :

"بسم الله البديع الذي لا اله الا هو افتح بصر البيان لا ظهار ما جعله الله في الكيان . . . واطم ان الله سبحانه قد جعل اعظم عطياته لا هل الامان مشعر الغواص . . . ان الغواص هي اطن مشاعر الانسان . . . وقد جعل الله تلك المشعر محل اسم الرفيع ومکمن غیبه المنبع" الخ

ومتبادر و شایع نام بیت الله در اسلام خانه کعبه میباشد :

ودر مقاله ستیاح راجع به باب اهتمام است قوله :

و خود باب عزم طواف بيت الله نمود
واز حضرت بها^ه الله در لوحی است :

يا حاجي در بيت ال�ى كه الیوم مطاف
عالم است تفکر نما در اول ایام که احکام مقصود عالمیان
در فرقان نازل مشرکین به کمال جد در منع آن و اطفاء
نور جهد فوق العاده نمودند و چون ضعف به اقتدار
تبديل شد و عجز به قوت بربام کعبه حسب الامر مطلع
اوامر و مشرق احکام الہى اذان گفته شد بعضی از
بشرکین گفتند خوشابحال پدران ما که مردند و این
صوت منکر را نشنیدند و بعضی مذکور داشتند ای کاش
از سمع محروم میشدیم و این آواز را نمیشنیدیم و بعضی
هم با صایع جهل و ضلالت باب اصفهان را مسدود نمودند
و در اول امر امثال این امور ظاهر و حال از هر جهتی
از جهات و از هر شطری از اشطار میشتابند و طواف
مینمایند و حال در امور قبل و این امر اعظم و نبا عظیم
تفکر نمالت تعرف و تكون من العارفین " الخ

و در توقيع خطاب به محمد شاه چنین فرمودند قوله:
قسم بحق که امروز منم بيت الله واقعن
و در لوحی است قوله :

اَنَّ السَّجْنَ بِئْتٌ وَ هُوَ ابْنُهُ مِنْ كَسْلٍ
البهوت ان انت من العارفين "

ولی در کتاب اقدس و در اصطلاح اهل بہا لفظ
بیت متداول و مبارز در بیت باب اعظم در شیراز
وبیت ابہن در ب福德اد است و بیت ب福德اد بیت
اعظم میباشد .
وقوله :

" و ارفعن البیتین فی المقامین "

و در لوح حج به ملا محمد نبیل زرنده است قوله :
اَی رَبَّ هَذَا بَيْتُكَ الَّتِي عَرَّوْهَا بَعْدَكَ عَبَادُكَ
وَغَارُوا مَا فِيهَا وَنَهَبُوا مَا عَلَيْهَا " الخ
و در شأن آن بیت قوله :

هذا مقام الّذى رفعت فيه صوتك و ظهر
برهانك و طلعت آثارك و اشرقت جمالك و نزلت آياتك
ولاح امرك ورفع اسمك و شاع ذكرك و كللت قدرتك
وعلت سلطنتك على من في السموات والارضين ثم
يخاطب البیت وارضاها وجدارها وكل ما فيها ويقول
قطوين لك يا بیت بما جعلك الله موطا قد میه فطوی
لك يا بیت بما اختارك الله وجعلك محلًا لنفسه و مقرًا

اَهْلُهَا مِن الْأَوْلَى وَالآخَرِينَ ”

و قوله :

”واذا حضرت تلقاً الباب قف وقل يا
بنت الاعظم اين جمال القدم الذى به جعلك الله
قبلة الام . . . قد ورد عليك ما ورد على تابوت الذى
كانت فيه السكينة طوبى لمن يعرف لحن القول فيما
اراد مالك البرية“

قوله :

”تَالَّهُ يَا عَلَى انَا سَمِعْنَا بِسَمِعْنَا عَنْ خَلْفِ
الجَدَارِ مِنَ الَّذِينَ هُمْ سَكَنُوا فِي الْبَيْتِ وَاسْتَجَارُوا مَقَامَ
الَّذِي كَانَ لَهُ انْ يَطْوِفُ حَوْلَهُ أَهْلُ الْغَرْدُوسِ ثُمَّ أَهْلَ
حَجَبَاتِ الْقَدْسِ ثُمَّ مَلَائِكَةُ الْمُسْتَبْحِينَ تَالَّهُ مَا لَا سَمِعَ
أَذْنَ احَدٍ مِنَ الْمُعْكِنَاتِ وَمَعَ ذَلِكَ سَتَرْنَا الْأَمْرَ عَلَى شَأْنِ
الَّذِي ظَنَّوْا فِي انْفُسِهِمْ بِاَنَّ اللَّهَ كَانَ غَافِلًا عَنْهُمْ
قَلْ بَئْسٌ مَا ظَنَنتُمْ اَنَّهُ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَانَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَكَذَلِكَ كُنْتَ مَعْذَبًا بَيْنَ هُوَلَاءِ ”الْخَ
شَكَایَت از مَدْعِیان ایمان مجاورین بیت بِغَدَادِ میباشد
و در لوحی به سید مهدی رهجنی است که وی رادریت
بغداد برای سریرستن گذاشته هجرت فرمودند قوله:

لسلطنته وما سبقك ارض الا ارض التي اصطفها الله
على كل بقاع الارض بما رقم من قلمه الحفيظ فطوبى لك
يا بيت بما جعلك الله ميزان الموحدين ومتنهن وطن
العارفين وجعلك الله مقدساً عن عرفان المفضيين
والعشريين بحيث لن يدخل فيك الا كلّ مومن امتنع
الله قلبه للايمان ولن يقدر ان يتقرب اليك الا من
يحب منه رواح السبان فطوبى لك بما جعلك الله
مخصوصاً للمقربين من عباده والمخلصين من برئته ولن
يمسك الا الذينهم انقطعوا بكلهم عن كلّ من في السموات
والارضين ولم يكن في قلوبهم الا تجلّى انوار عز وحدته
وفي ذاتهم الا ظهورات تجليات قدس صدانتيه و
هذا شأن اختص الله به وبذلك ينبعى باه تفخر
على العالمين فطوبى لك ولمن هناك وعترك وخدتك
وسق اورادك ولمن دخل فيك ولمن لا حظك ولمن
وجد منك رائحة القبيص عن يوسف الله العزيز القدiero
اشهد باه من دخل فيك يدخله الله في حرم القدس
في يوم الذي يستوى فيه جمال الهوية على عرش عظيم
ويغفر كل من التجاء بك ودخل في ظلك ويقضى حوائجه
ثم يحضره في يوم القيمة بجمال الذي يستثنى منه

انت لا تحزن عن شيئاً وعما ورد عليك
بعدى فاصبر ولا تكن من المضطربين كلما سرقوا منك
ما كان الا من زخارف الملك . . . لو ان ماق بيتى
بمنزلة نفس والذين هم فعلوا ذلك كانوا خانوا على
نفس وكان الله على ذلك شهيد ولكن انا عفونا عن
الذين هم فعلوا ذلك ان لم يرجعوا على مثل ما فعلوا
ويكونن من التائبين . . . ولكن في مقام الخلق كن في
منتهى الدقة والغطانة بحيث لن يقدر احد ان يذهب
منك شيئاً ولا تفتش سرك على احد ولا تنشر امرك . . .
ثم امكر مع كل مكار لئيم كل ذلك من سجية المؤمن قد
القينا عليك لتكون على ذاكا عظيم ان يا مهدى فاعلم
بان ما ورد عليك عند ما ورد على لم يكن مذكوراً

ودر سورة الله ودر لوح است قوله :

ان يا طبيب اسمع حنين البيت . . . انه
في تصرف الذين كفروا بك وبآياتك الكبرى اي رب خلصنى
من هولاً العشركين الذين سمعوا نداؤك وما اجابوك
قد اخذتهم الا وهم على شأن اعرضوا عنك واعتراضوا
عليك بعد الذى جئتكم من مطلع الفضل بهمان

مبين اگر نفس در آنجا یافت میشد که على العجاله
اجاره هم مینمود محبوب بود انما امر بید الله انه لههو
الحاکم على ما یرید *

ودر لوح حج شیراز نیز به ملا محمد مذکور است قوله:
” تالله من زار البيت زار الله في سرادق عز
بقاءه وخباً مجد جماله وكذلك نخبركم من نباً الذي
كان عند العرش عظيم ومن زار البيت بما علمناه قد
يبعثه الله بعد موته في رضوان العزة والكرياء على
جمال يستضئ عن انوار وجهه اهل ملا الاعلى ” الخ
ودر لوح به نصیر است قوله :

” این است حرم الہی در ما بین سعا واین
است بیت رحمانی که ما بین اهل عالم در هیکل
انسانی حرکت مینماید ”

و ضمن (جمل) شطری نقل از لوح به سلمان
درج است .

و نیز نام بیت العدل بر مجلس مشورت بهائی معهود
و معین و مصطلح گردید .

در کتاب اقدس است قوله :

” قد كتب الله على كل مدينة ان يجعلوا فيها

بیت ۱ ل. ج. الخ

وذر خطابی به مجمع جمعن از بهائیان است:

لخزن بیت العدل ۷ واردات و ۷
صاریف:

۱- واردات الاعشار بالنسبة الى مدخل الافراد.

۲- اعشار عن الحيوانات

۳- نصف المعادن

۴- ما يوجد من الاشياء وليس لها صاحب

۵- اموال المتوفى الذى ليس له وارث

۶- الزكوة

۷- تبرّعات وما بقى في صندوق القرية او
المدينة بعد الصاريف يرجع الى الصندوق العمومي
ومن الصندوق العمومي الى كل قرية مدخلها اقل من
صاريفها

ونهیز در لوحی است قوله:

بسم الله الرحمن الرحيم آنجه از معنی بیت
در آیات الهن نازل . . . ای سائل نظر به شان عبار
نمای همین سوال را در سنین قبل از شرک بالله نموده

مقصود از بیت اصطلاح شعر است که هر دو قرداز
شعر را بیت خوانند چنانکه هر فردی از آن را مصراع
گویند و آن دو بیت شعر سعدی بود:

دست نزدیکتر از من به من است
وین عجیتر که من از وی د ورم

چکم با که توان گفت که دست
در کنار من و من مهجورم
که در سنین ادرنه سوال و جواب شد و مجدد نیز
بهان نمودند و مقصد از شرک بالله میرزا یحیی ازل
است که در همان سنین ادرنه از معنی شعر مذکور از او
سؤال شد و توضیح مراد شاعر نکرد بلکه برآ و اعترا فی
نمود.

ونهیز در آثار نقطه البيان است قوله:
اكتب في ستة ساعات ألف بيت من
المناجات

ومرار از بیت به اصطلاح کاتبین است که مقداری از
کلمات تقریباً بقدر سطری را بیت نامند.

بلده معروف در خراسان
در سنین دوره ایهی جمعن
بیرجند

از بهشیان قراءه و نواحی یعنی از سرچاه و درخشش
و نوفرست قائین وغیرها در آنجا که مرکز حکومت آن -
قسمت بود قرار گرفتند و برخی در همانجا ایمان آوردند
و یا از محلهای دیگر آمدند و مجمعی و مرکزی شد و امیر
طم خان که ابیا عن جئی از اخلاف اعراب و مقتدر در آن
حدود و معاون حکومت بود اخیراً حکمران شده قبض
و بسط امور بدست گرفت و بالجهه نام بیرجند در آثار
و افواه تکرار یافت قوله :

" یا قلعن الاعلى اهل بیرجند را ذکر نماتا
نفحات ذکر ایشان را به افق اعلی هدایت نماید . . .
این مظلوم در ارض طا با اخوی امیر آن بلاد محبت
داشته از حق تعالی شانه سائل نمائید سرکار امیر را
تائید فرماید و علی ما یحب ویرضی موفق دارد "

وقوله :

" بی ر جناب میرزا آقا جان الاقدس
الابهی تلک آیات الكتاب نزل من سماه مشیة الله و زین
دیهایجه "

وقوله :

" بی ر جناب عبد الرحیم الاعظم الابهی

انا فی السجن نذکر احباب الله " الخ

کشور معروف واقع فیهایین

سیام و خلیج بنگال .

پایتختش مندالی . کیفیت

نشر این امر در آنجا و مشاهیر مؤمنین در رنگون و

مندالی و کنجانگون وغیره در تاریخ مفصل ثبت

گردید .

شهر و بندر معظم سوییه

بساحل دریای مدیترانه .

شرح اوضاع و احوال آنجا

در آیام ابھی و مخصوصاً سفر غصن اعظم بآنجا وغیرها

در تاریخ مفصل و ذکری از آن در ضمن حرف (ب) -

میباشد و غصن اعظم ایامن که در بیروت بودند

عربیه به حضور ابھی فرستادند که عنوانش این بود :

" فدیت بروحی ارضًا وطنتها اقدام احبابک "

و مقام ابھی به میرزا آقا جان فرمودند مثل آقا بنویس

و جواب صادر شد :

" حمدًا لمن تشرف ارض الباء " الخ

مممممممم

بَيْضَاءُ

ابیض به معنی سفید و در خشان
و نمایان و با اعمال و آثار
تابان .

و در قرآن موسى را با ید بیضاء وصف نمود .
و در لوح به نصیر است :
و من غیر اشاره از کف بیضاش اخذ نموده
بیاشامد .

و در خطاب وصایای عهد است :
و فی محجّته البیضاء " الخ یعنی شاهراه
روشن و هویدای خود را از هجوم گروه ناقضین محفوظ
و بن زیان ساخت .

و در لوح به ناصر الدین شاه است قوله :
سوف تشقق الید البیضاء جیباً لهذه اللیلة
الدلماء .

و در اصطلاح شیخ احسان بیاض لون عالم مشیت
میباشد و در آثار نقطه البیان مانند نهج بیضاء وغیرها
مکرراً در این معنی استعمال شد .

و بیضاء شهری است در ایالت فارس که قاضی
بیضاوی مفسر شهیر قرآن اهل آنجاست و در لوحی

چنین مسطور :

انظر فيما انزله الوهاب فی الكتاب قوله
تعالی لا الشّمس ينبعن لها ان تدرك القمر ولا اللّیل
سابق النّهار این آیه مبارکه را علما از قبل و بعد تفسیر
و تأویل نمودند و هریک به اعتقاد خود معنی آنرا
یافته اند ولکن این مقام العلم و این مراتب الظّنّون
والا وهم نفسی که او را سلطان المفسّرین مینامند یعنی
قاضی بیضاوی گفته این آیه ردّاً لعبدة الشّمس نازل
گشته مشاهده نمائید چقدر بعید است از منبع علم مع
تبّرّه على زعم النّاس .

حریمن شهرت مکه و مدینه

که جذگ و اعمال ناشایسته

در آنها ناروا بود . و بین-

الحرمین مابین مکه و مدینه .

وصحیفة بین الحرمین از حضرت نقطه مشرق ذر ظهور
الحق آنجا صدور یافت .

عربی به معنی واضح و آشکار

و به معنی برهان و شاهد و

دلیل و حجّت . در لوحی

بَلِيَّةٌ

رئیس است قوله :
از اتنی محمد بآیات بینات من لدن عزیز
علیم .

عری به حال اضافه به دو
شیئش یا بیشتر به معنی
میان آنها .

در لوح به شیخ سلمان است قوله :

ای سلمان حق به ظاهر بین ناس حکم
فرموده و جمیع نبیین و مرسلین مأمور رسودند که مـا
بین بریه بظاهر حکم " الخ
و در لوح رئیس است :

" وارادوا ان یفرّقوا بیننا فی شاطئ البحـر " .
بین نیز به معنی فرقـت و انفصال . در لوح رئیس
است :

" ونـعـبـ غـرـابـ الـبـيـن " و این مثلی نزد اعراب
طبق عقیده " قدیم است که بوم را مشوّوم و آوازش رافال
بد از مرگ و فرقـت میدانستند و هرگاه که نشانی هـا
و مقدّمات جدائی آشکار شود گویند تعبـ غـرـابـ الـبـيـن .
و کـلمـقـاـبـین در دوره " دولـتـ عـثـمـانـیـ به معنی دربار

سلطانی مصطلح بود و در بعض آثار هم ذکر است .
در زیل نام ادیسب
نامبرده است .

بیوفایان

حرف

«پ»

«پ»

همان پاپ جانشین متسلس
عیسای مسیح در رم به
اعتقاد کاتولیک که ضمن

پاپا

(باب) مذکور است .

میسیس پارسنز زن جنرالی
واز مشاهیر اهل بهاء ساکن
واشنگتن امریکا و مرکز میثاق

پارسنز

Luella Parsons

در آن شهر و در قریه اش (بیلاق مسقی به نام دوبلین)
مُدّتی مهمان شدند و در بسیاری از آثار وی را به خطاب
وغنوان " ای دختر من " خطاب فرمودند و آنچه در
أصول اقتصاد خطاب به او نگاشتند و نیز توضیح بسیاری
از احوالش در بدایع الآثار مسطور است و کمیته اتحاد
نژاد بین سفیدان و سیاهان در آمریکا حسب دستور
بدست وی تأسیس و دایر گردید .

پاریس در سورة الہیکل خطاب به ناپلئون است :

يا ملك پاریس نبیق القسین " الخ
و نامش در آثار مرکز میثاق مذکور و خصوصاً واقعات
اقامت چند نوبت در ایام سافرت و خطابه های بیانات
که فرمودند و فتوگراف که گرفته شد در سفرنامه بدایم
الآثار درج است و طلوع پاریس در صحنه این امراز
ایام سافرت آقا میرزا ابوالفضل گلهایگانی آشکار شدو
همیشه عده، قلیل از ساکنین و مسافرین در آنجا بودند
و مشهور و مهم از آنان مسیو هیپولیت دریفوس و خانوش
لورا بارنی امریکائیه بودند که با ثروت و عزّت و معلومات
خود خدماتی ارجمند در این امر انجام دادند و دو
تألیف مسیو دریفوس بنام بهائیت و آن همه ترجمه‌های
الواح که به زبان فرانسه بنمود و بعلت زیان دانیش
در فارسی و عربی نیکو از عهد برا آمد و تیاتر
قرة العین و تنظیم کتاب مفاوضات از یارگارهای او
و خانوش در این امر میباشد و در بدایم الآثار از مرکز
عهد و میثاق خطاب به مسیو دریفوس فرانسه است :

" هو الله ای یار مهریان چند روز به سبب"
دعوت دو کشیش به فیلادلفیا رفتیم و دو مجلس مفصل
در دو کلیسا شد و بقدر عجز خود صحبتی داشتیم لکن
تائیدات ملکوت ابهی احاطه کرد و مثل آفتاب نمایان بود
هر چند ضعیفیم ولی او قوی است هر چند فقیریم ولی او
غنو است باری آیه " مبارکه " و ننصر من قام على نصرة
امری بجنوبي من الملاء الاعلى و قبیل من الملائكة المقربین "
 واضح و آشکار گردید امیدوارم توبا امة البهای (لوا بارنی
امریکائیه زوجه دریفوس) درین سفر بخدمتی نمایان موفق
گردید و سبب اعلاه کلمة الله شوید تحییت محترمانه مرا
به امة البهای برسان از حق او را تائید و توفیق طلبم
و علیک البهای الابهی " ع ع
و در ضمن نام ناپلئون نیز ذکری است .

در ترکیه عثمانیه لقب
تجلیلی بزرگ مانند نواب
والا در متعارف فارسی .

پاشاوات در جمع - علی پاشا از بهائیان ساکن طهران
در آثار مذکور است .
در لوحی است :

پاشا

" هو الشاهد الخبرير يا على عليك بهائي
وعنائي آنجه برتودر فتهه " ارض طا از احزان وارد شد
نزو مظلوم مذکور آنه کان معك يشهد ويرى وهو السميع
البصير " الخ

فارس مشتق از پالودن به
معنی صاف شدن و صاف
کردن و برآمدن که عربان
فالوده و فالوزج و فالودق خوانند و نام حلوا و شیرینی
خلیط از نشاسته است و در اثری بنوع بیان حکایتی ذکر
است .

پترو
سره ای دارای تقریب صد
خانوار سکه در تقریب هشت
فرسنگی شرق تربت خیدریه
در ایام ایهی مرکزیت بهائی داشت و در الواح و آثار
نامبرده گشت .

پطرس

لقب یونانی شمعون اول
مؤمن و نخستین حواری و
رسولان مسیح .

در لوحی است :

" يا ايها المتفقين في بحر العرفان والناشر
الى شطر ربك الرحمن اعلم بانَ الامر عظيم عظيم انظر ثم
اذكر الذي سعى به بطرس في ملکوت الله ."
وقوله :

" انَ الامر عظيم عظيم انْ بطرس الحسواري
مع علوّ شأنه و سموّ مقامه امسك اللسان اذ سئل " الخ
در اصطلاح عرفا و اصحاب
سلوک مرشد و زاهد را پیر
خوانند که رومی گوید :
پیر

پیر پیر عقل باشد ای پسر

نی سفیدی موی اندر ریش و سر
و حافظ گوید :

گر پیر مفان مرشد ما شد چه تفاوت
در هیچ سری نیست که سری زخدا نیست
و در مقاله سیاح در حق حاجی هیرزا آقاوس است قوله:
" چه که خود مدعی پیری و مرشدی بود "

حرف

«ت»

«ف»

شهر تبریز در آثار والواح
بعنوان و رمز ارض تاء مذکور

گردید و در بخش‌های ظهرور

الحق به مقدار کافی واقعات این امر و اعداد و اوضاع
مومنین آنجا شرح داده شد و از دیوان اشعار ملا
جلال الدین رومی که بنام شمس تبریزی مشهور و منسوب
گردید ابیات هسیاری در آثار این امر ضمیماً منقول و
مذکور آمد.

و در لوحی است قوله :

”مع آنکه سجن نقطه“ اولی مدت قلیله بسورد
معذلک نفوس که با آن حضرت در سجن بودند نظر
به حفظ انفس خود اعراض و اعتراض کردند مگر یک
نفس که به حبل وفا متمسک شد منقطعًا عن العالمین
مع محبوب من فی السموات والارضین شربت شهادت

نوشید به رفیق اعلیٰ فائز شد " الخ

مراد از یک نفس میرزا محمد علی زنوزی انبیس است که ضمن (ان م) اشاره شد.

و با آنکه مدت حبس مشخص نقطه در ماکو و چهريق نزدیک به چهار سال گذشت و اگر ایام توقيف و تحت نظر بودنشان در شیراز و هم پنهان بودنشان در اصفهان وغیرها در نظر گرفته شود توان گفت که در سینین شش سال دعوت غالباً " تحت سلطه دولت وقت و علماء و مجتهدین بودند ولن ایام حبس ابهی از مازندران و علاً فقط بیش از دو سال بود اما باید در نظر داشت که بعد از واقعه حبسشان در طهران بسال ۱۲۶۸ هـ تا یوم صعود به افق اعلیٰ در بهجهن عکا بسال ۱۳۰۹ که متجاوز از چهل سال گذشت تماماً حبس و توقيف و تحت نظر و مورد هجوم و خطر بودند و عبارت همه در لوح مذکور نقوس را که با حضرت نقطه در سجن بودند حتی آقا سید حسین بیزدی عزیز کاتب را نیز شامل است.

و در لوح دیگر قوله :

" هو المقدّر على ما يشا " بقوله کن فیکون

يا ايها المتشبّث بذيل عنايتي ان استمع ندائى من شطر فضلى انه لا اله الاانا الامر العليم قد كا معك اذ هاجرت من التاء مقبلأ الى ارض الخاء انه لهم و الساعي البصير " الخ

مراد از تاء و خاء تبریز و خراسان میباشد.
و در بسیاری از الواح و آثار واقعات مهمه آنجارابه صراحت ذکر فرمودند.

و در لوح به ناصرالدین شاه است قوله :

" چنانچه در تبریز و منصوریه مصر بعضی را فروختند " الخ

واقعه تبریز اشاره به فتنه سید علاء و کربلاشی مساعدت حاکم وقت و شهادت جمعی از مومنین عازم زیارت ادرنه و اخذ حکومت جمعی را و ضرب آنان و قبض اموال بسیار وغیره است واقعه مصر اشاره به فتنه قونسول ایران در آنجا و نفع عده ای از مصر به خرطوم و حبس آنان است که در تاریخ به تفصیل مسطور گردید.

و در خطاین است قوله :

" اخبار تبریز قدری حزن انگیز است زیرا

مجتهد هی تمیز میرزا حسن بر افروخت و فتوی به قتل بهائیان عزیز داد عطار بزرگوار را به خنجر آبدار زخم زدند و آن نفس تغییس را شهید نمودند و به قتل جمیع بهائیان فتوی داد یاران گرفتار بودند چاره جز فرار ندیدند ”
وقوله :

”حال نیز مناجاتی به جهت آقا علیمحمد مرقوم میگردد . . . رب رب ان عبدک محمد علی کان منجدًا الى ملکوتک الجلی . . . قد اصابه سهم اهل الفلاح وقع طریحًا فی میدان القتال ” الخ
که در ظهور الحق به تفصیل مسطور میباشد .

و (ت ف) در عده ای از الواح چنانچه در ذیل نام قفاراز ذکر است رمز از تغییس و (ت ف ر) رمز از تغییش و چنانچه در ذیل آن نام ذکر است (ت ا) نام قریه ای در تغییش میباشد .

در لوح حجّ ب福德ار خطاب
به بیت است قوله :

”قد ورد عليك
ما ورد على التّابوت الّذى كانت فيه السّكينة ” الخ

مراد از تابوت الّذى فيه سکینه تابوت بنی اسرائیل است که بنام تابوت العهد خوانده و آن صندوقی مذهب و مطریز و مخصوص بود که الواح موسی در آن قرار داشت و پیشاپیش بنی اسرائیل در سفرها میکشیدند و در خیمه مقدس مجمع در حضر استقرار میگرفت .

نام کلاه مذهب موضع
سلطنتی بود که شاهان

ایران بسر مینهادند و نیز
کلاهی مرموز و منقوش و مسطور نشان سلطنت روحانی که
اولیاء الله بر سر داشتند که حافظ گفته :

گرچه ما هندگان پادشاهیم

پادشاهان ملک صبحگهیم

گنج در آستین و کیسه تهی

جام گیتی نما و خاک رهیم

: و نیز

درویشم و گدا و برابر نمیکنم

پشمن کلاه خوبش بصد تاج خسرو

و مقام ایهی بزمین اسلوب تاجی مخصوص بر سر
مینهادند که غالباً دست یافت ایران و آجیده کرده

زیبا بود و بافتہ سفید تا کرده ای ہدیه میبستند
و تاج مبارک معروف نزد بهائیان بود .

تاریخ

کتب تاریخیه راجع به این
امر از شرقی یا غربی مطبوع
یا غیر مطبوع در مقدمه
تاریخ ظهرالحق که تاریخی جامع و منظم و آثار و اسناد
و خالی از هر اغراق و اغماضی است و فقط بخش سوم
محض نمونه به طبع رسید شرح داده شد .

نازی

در لوح به مانکچی صاحب

زدشتی است قوله :

"سپاس دارای جهان را که دیدار رادرخاک
تازی روزی نمود " الخ
و مراد از خاک تازی ب福德ار است که مانکچی در عبورش
از هند به ایران به ملاقات آن حضرت فائز شد .

ئاشکند

مرکز ترکستان روس که مرکزی
از مراکز بهائی مركّب از
ایرانیان و بعض ہوئی شده

بود و شرح اوضاع و احوال در تاریخ ظهرالحق
مسطور است .

تاکر

قریه ای از نور مازندران
موطن اجدادی ایهی که از
مرکز میثاق در ذکر صافی
وارده از اعداء در آنجاست :

"قریه" جمال مبارک را در مازندران دوازده
هزار سپاه ظلوم هجوم نموده چنان تاریخ کردند که
اثری از امتعه و اموال حتی غله از برای اهل قریه
نگداشتند کاه را نیز آتش زدند و نفت را سوزانند
نفوس بی گناه را شهید کردند و جمیع رعایا را اسیر
زنگیر نمودند و به طهران آوردند و به زندان انداختند
حضرت روح الارواح ملا فتح را ریش با چنه بریدند
و با زنگیر با پای برهنه تا طهران کشیدند با وجود
اینکه پیری ناتوان بود عوانان رحم نکردند ولی آن روح
مجرّد در تحت ملاسل و اغلال پیاره میرفت و خسون
از زنخ بریده میریخت با وجود این تا نفس اخیر آن
امیر نصرت شهر مناجات میکرد ... به وصول طهران
جان به جانان دار "انتهی

وقوله :

" تاکر مناجات در ذکر حضرت الرّوح النّقیس
جناب محمد تقی خان الّذی استشهد فی سبیل ریسہ
الجلیل الہم الہم ان عبدك المنیب الحبیب التجیب
النّقی التّقی الرّشید . . . لما هجم الظالمون
عی القریة . . . سرع و آوى الى الطّود الرّفیع . . . و
لما اظل من تلك القلة العلی ان الاعداء صالحوا هجموا
على الاختباء واخذوهم اساري تحت السلاسل والاغسلان
فقال لصاحبہ عبد الوهاب وخادمه باباخان واپلا ان
ھولا " التجیبا" قد وقعا تحت مخالب الاشقيا" وثقلت
طیبیم الكبول مقرنین فی الاصفار وليس من الوفا" بدل
ھین الجفا" اتنی احفظ نفسی من الملایا سانزل من
ھذه القلة العظمی واشتراك الاوداء فی المصائب الّذی
یترزل بھا فرائص الاقویا فقاً له لماذا الواقع فی
ھذه النیران المتهیمة الى کبد السما" فهو لا" المظلوم
لا یکادون ینجوا من هذه البلاية الدهما" وليس من
شأن العقول ان یلقوا انفسهم بامددهم الى التھلکة
الکبری فقال لهم الوفا" الوفا" يا صاحبین هذا یسوم
الامتحان و صباح الافتتان فاترکون ان القی بنفسی ھین

الاعداء فانال الشهادة الكبرى والا رمیت بنفس من
هذا الجبل الرفیع الى الوادی العمیق انتم فاحتفظوا
انفسکم فی هذا الجبل المنبع والعلاذ الرفیع واتسی
وحدہ ارمی نفسی فی هذه البلاية العظامی فقاً معاً ذ
الله و نحن ممک و نتعنی الشهادة مثلك ولا نفارقك
ابداً فنزلوا من ذلك الجبل الّذی عاصم کل خائف
مضطرب حتى وصلوا الى النّهر مقابلًا للجیوش و قریبًا
للغنود فنظرت العصبة الظالمة الیهم وقالت ان هذا
محمد تقی خان و اعوانه الّذین کنّا نتعنی ان نراهم و
تلقی القبض علیهم ایتها الجنود علیکم برمی الرصاص
على اهل الاخلاص فصوبو البنادق و القوا النار علی
ذلك الحبیب المواقف و عبد الوهاب المرافق ولكن
الخادم بباباخان القی بنفسه بالنّهر العاتی من المحتل
العالي فأخذته المياه الشديدة الانحدار الحالی بعيد
من تلك الدیار و خرج صحيحاً سالماً ولكن ذلك الرجل
الرشید مع صاحبه المجید وقعا شهیدین فی سبیل الله
وهدفاً للرصاص فی محبة الله واخذوا اهله واولاده -
اساری الى مركز السلطنة الكبرى رب اهل درجه بما فی
الغرسوس الابھین " الخ

ونيز در حق ملا عبد الفتاح است :

الى ان نهبت امواله وسلبت اشياؤه ووقع تحت السلسل والاغلال اسيئاً في سبيلك من تلك الناحية المقدسة الى طهران حاسرا الرؤسحا في الادام مريضاً نحيفاً مصحوباً بسلسلة ثقيلة على الاعناق وقد قطعوا محاسنه وذقه فسالت الدّم وهو يعيش بكل تعب وعناً ويسيل الدّم جريج الذّقن قريع الوجه ... حتى وصل الارض المقدّسة ودخل السجن ... وتشرف بالمثلول في ساحة القدس في السجن المظلم الديجور ورجع اليك بنفس راحته . " الخ

ودر حق ملا زين العابدين :

تاجر مناجات در ذكر قدوة المخلصين وسرّ المحققين حضرت ملا زين العابدين العّم المحتشم لجمال القدم . هو والله اللهم ان سيد الموحدين وسند المخلصين سقى سيد الساجدين زين العابدين ... وابتلى بالمعذاب الاليم حتى ترك الوطن ... حتى بلغ بغداد وتشرف بالمثلول في ايام شداد " الخ

ودر حق ملا على باهای صغير است :

قد اخذه الاعداء تحت السلسل والاغلال

من تلك القرية النّوراء الى البقعة المقدّسة الزّهراء مركز السلطنة المدينة الكبرى ... حتى دخل السجن وخشج منه الصّدور وغرغرت منه النفوس وفاز باللقاء في سجن لميّر الطّلّما وفاز روحه الى العلاء الاعلى ... ودر حق ملا على باهای بزرگ نيز مناجات وطلب مغفرت ونيز دو دیگر در حق تلآن خانم ومیرزا حسن خواهر وبرادر ابھن است وتفصیل واقعه مذکوره تاکر بسال ١٢٦٨ در تاریخ ثبت گردید وذکر وازده هزار سپاه و نقوش بن گناه که دوتن نامبرده فوق بودند واسیر گردن جمیع رعایا برای نشان دادن کثرت وشدّت است واسراء عده باین نام ونشان داده از جانب اعداء به دولت که نسبت به سکنه قریه نزدیک بجمیع بودند .

ونيز در خطابین دیگر است قوله :

طهران تاکر مفتون شعله طور در کشور نور هو الله ای بندۀ حضرت بها الله آن حدود و شفور نور بلد مطمور است لكن عنقریب بیت معمر گردد ...
وأول أقليم جهان شود " الخ
واز بستگان ابھن در آن قریه خاندان برادر مهترشان

آقا میرزا حسن یعنی میرزا فضل الله اورنگی نظام —
العمالک و خانواده اش و نیز میرزا عزیز الله روشن از
منتسبین پدر ایشان میزیستند و آنان که با پیش بودند در
دورهٔ مرکز میثاق بهائی و منجذب شدند و خواهش
نظام العمالک مستمامه شمسیه خانم با خانواده در آمل
قرار داشت و تفصیل در ظهر الحق میباشد.

از مرکز میثاق در خطابی

راجع به تئوسوف است:

” طایفه ای در

هندوستان توپیانی هستند که در سنه هزار و هشتصد و
هفتاد و پنج در تیت محفلی تشکیل نمودند و خود را واقع
علم روح میدانند و مشریشان وحدة الوجود است با
آن طائفه بیامیزید به نهایت انجذاب بشارت کبری
دهدید این دو طائفه (برهموسماج — تئوسوف) در —
هندوستان مستعدند زود منجذب گردند.

مصدر عربی به معنی تقویت

است و به معنی کمک و پاوری

و اثبات کردن استعمال

نَأِيَّل

میشورد.

در لوح رئيس است:

” ان ریک موئیدک فی کل الا حوال ...
اشکر اللہ بما ایدك على عرفانه ”

و تائید نام مدرسهٔ بهائیان همدان بود.
موئید — تقویت شده.

موئید الدّوله — موئید السلطنه — موئید العلماء وغیرهم
به عنوان القاب در ایران بسیار بود.

تفییر . در لوح رئيس
است:

تَبْدِيل

” فسوف تبدل ارض

السر و مادونها ”

ایضاً :

” ويبدل الظن باليقين ”

در هم و بر هم شد و مضطرب
شد . در لوح ذکر مصیبت

سلطان الشهدا است:

” طوبیں لا رض تبلیل علیہا عاشقیک ”

و در لوح معروف ” قد احترق المخلصون ” است قوله :

” قد تبلیل اجساد الا صفحیاً علی ارض البُعد ”

تَبَلَّل

تَبْلِيغٌ تَبْيَانٌ

در ضمن بلوغ ثبت است.
عربی به معنی اظهار و هویدا
کردن.

در کتاب اقدس است قوله :
”وعند غروب شمس الحقيقة والتبيان ” الخ

مصدر مزید عربی به معنی
تعددی و تخطی.

در لوح طب است قوله :
”ولا تتجاوز الى الادویه ”

وقوله :

”والذى تجاوز اكله تفاقم سقمه ”

تجّرع مصدر عربی جرعة جرعه
نوشیدن.

تَجْرِيَةً

برای آقا محمد کریم عطار است قوله :
”تجّرع كائن الیحام ”

در خطاب وصایای عهد :

”رب وفقني فی حبک علی تجرع هذه الكائن ”

—————

مصدر عربی به معنی جستجو.

دلخوا نصیر است :

”جَسَّسُوا فِي أَقْطَارٍ

السموات والارض لعل تجدون حجۃاً اکبر عبا ظهر ”

مصدر مزید عربی به معنی رخ

نعمون ونعمدار وپیدا شدن

واصطلاح عرفانی در آشکاری

ونعمداری خدا است. از حضرت بهاء اللہ در لوح

خطاب به شیخ سلمان است :

”تجّلی را هم سه قسم نعمه اند ذاتی -

صفاتی - فعلی ”

ودر لوح رئیس است :

”قد تجلیانا عليك مرّةً فی جبل التیناء ”

و در جمع تجلی تجلیات گفتند.

وتجّلیات شهرت لوحی معروف از حضرت بهاء اللہ

خطاب به علی اکبر است قوله :

”صحیفة اللہ المہیمن القيوم هو المتراع من

افقه الاعلی شهد اللہ اته لا اله الا هو والذی اتی اته

هو السر المکنون ... يا علی قبل اکبر انا سمعنا

تَجَلِّيٌّ

ندائیک مرّةً بعد مرّةٍ . . . تجلّی اول که از آفتاب
حقیقت اشراق نمود " الخ
تجنّب در ذیل نام جنب ذکر است
 مصدر مزید به معنی منحرف
تحريف و خاج از طریق ساختن .
انحراف منحرف شدن و از
جاده بسوئی رفتن . محرّف تحریف کرده . منحرف
کج افتاده از وسط واستقامت .

در قرآن در شأن اهل کتاب است قوله :
" يحرّفون الكلم عن مواضعه " و در ضمن بیان
حال پسران حاج محمد کریم خان در ذیل (کزم)
شرحی در بیان تحریف قرآن مسطور میباشد .
و در کتاب ایقان است قوله :

" مقصود از تحریف همین است که الیوم جمیع
علمای فرقان با آن مشغولند و آن تفسیر و معنی کتاب
است برهوی و میل خود و چون بجهود در زمان آنحضرت
آیات تھوات را که مدل برو ظهور آن حضرت بود به هوای
نفس خود تفسیر نمودند و به بیان آن حضرت راضی
نشدند لهذا حکم تحریف در باره آنها صدور یافت

چنانچه الیوم مشهود است که چگونه تحریف نمودند امت
فرقان آیات کتاب را در طلمات ظهور به میل و هسواری
خود تفسیر مینمایند .
ودر لوح راجع به میرزا محمد علی غصن اکبر است قوله :
" اگر آنی از ظل امر منحرف شود " الخ
واز مرکز میثاق در حق او است قوله :
" آیا چه انحراف اعظم از تحریف کتاب الهی
است " الخ

مراد تغییری است که در هنگام طبع کتب و آثار الهی
خصوصاً کتاب مبین در بیشتر به دستیاری غصن اکبر
واقع شد چه در سورة البیکل مطبوع در این کتاب چنین
مسطوه است :

" و جمالی لم يكن مقصودي في هذه الكلمات
الآ تقرب العباد الى الله العزيز الحميد آياتكم ان تفعلوا
بي ما فعلتم بغيري اذ انزلت عليكم آيات الله من شطر
فضل لا تقولوا اتها ما نزلت طن الفطرة ان الغطرة
قد خلقت بقولي و تطوف في حولي ان كتم من الموقنين "
و حال آنکه در نسخ خطی منتشر بین خواص اهل بہا
مانند زین المقربین که طبق صدور اصلی است چنین

میباشد :

”فوجالی لم يكن مقصودي في تلك الكلمات
نفس بل الذى يأتي من بعدي وكان الله على ذلك
شهيد وعليم لا تفعلوا به ما فعلتم بمنفسى اذا نزلت
عليكم آيات الله من شطر فضله لا تقولوا انها ما نزلت
على الفطرة تالله ان الغطرة قد خلقت بقوله ويطوف
في حول امره ان انت من الموقنين ”

و در بیانی و خطابی از مرکز میثاق است :

”میرزا بدیع الله در رساله اش در حق
برادرش مرکز نصف میرزا محمد علی شهادت داد که او
اولاً آثار مبارکه و بعض الواح مهمه جمال مبارک را
سرقت نمود ثانیاً کلمه آخر را تحریف و تبدیل به صوری
الاعظم کرد ثالثاً تکه ای از لوح را بریده بلوح دیگر
چسباند رابعاً میرزا مجد الدین را با هدایا و رشوه
نزد والی شام ناظم پاشا و احمد پاشا شمعه فرستاد
وموجب قلعه بند و حبس در قلعه علاّ گردید و خامساً
ساده لوحان را با ظهار مظلومیت بفریفت و بر احبابه
طعن زد و بعد و مرکز میثاق و هن رساند :
و ذیل شرح کتاب اقدم نیز ذکری است .

چون در اسلام تطليق

زوجات و رجوع جائز است و

همین که در زوجه ای این

عمل طلاق و رجوع دوبار واقع شود بعد از تطليق

سوم آن زن محرم برآن شوهر میگردد مگر آنکه ازدواج به

شوهر دیگر کند و آنگاه از او به تطليق یا موت جدا

شود حق پیوستن بشوهر اول دارد و این عمل را تحلیل

وشوهر دوم را محل مینامند چه موجب حلیلت برای

شوهر اول میباشد وحضرت بهاء الله در کتاب بدین

بيان نهی از آن عمل فرمودند قوله :

”قد نهَاكُمُ اللَّهُ عَمَّا عَلِمْتُمْ بَعْدَ طَلاقَاتِ ثَلَاثٍ ”

از حضرت عبدالبهاء در

وصف شهداء خراسان قوله :

”کالطیور الشکور

یجتبون تخدیش الخواق ”

مصدر عربی به معنی رنگین

شدن . در کلمات مکنونه

است :

”وجمالی تخفیب شعرک من دمک لکان

تحلیل

تخدیش

تخفیب

عارف شهیر حیدر که گفتند اصلاً اهل وزاده^۰ خراسان^۰
بود باین نام معروف گردید و در دوره^۰ حضرت بهما^۰ الله^۰
 محل جمعی از بهائیان و مذکور در تاریخ و آثار شد و
در لوحی است قوله :

” بنام دوست یکتا قلم قدم احیای خود را که
در تربت ساکن آند ذکر میفرماید تا کل از ذکر نار الہی
مشتعل شده به او امرش عامل گردند ”

مصدر عربی به معنی
پژوهش دادن و به خوبی
پیوراندن :

تربیت نام مدرسه بهائی در طهران مشهور بود که به همت میرزا حسن ادیب طالقانی از ایادی امداد روره، مرکز میثاق و نیز به همت دکتر محمد خان و دکتر عطا الله خان و آصف الحکما وغیرهم در حدود سال ۱۳۱۷ ه ق. تأسیس یافت و در حدود سال ۱۳۲۱ ه ق و بیشتر رسمیت د ولتی حاصل کرد.

هزين حزن و هم
در لوحی خطاب پطیب
است قوله الاعزّ :

١٢

عربی زمین و خاک و نرماء زمین و غبار.

تربا

در لوح خطاب به سلمان اہمیت قوله :

ای سلمان دنیا در مرور است و عنقریب
کل من علی الارض از آنچه مشاهده مینمایی به تراب
را جم خواهند شد ”

و در لوح خطاب به نصیر است قوله :
”کل من فی السموات و الارض الیوم بین يدی

رب الارهاب مثل کف تراب مشهود است" الخ
وکمه تراب عین و خاک فارسی در ادبیات غالباً دارد
موقع افاده هم ارزش اشیا و خصوص افراد آورده میشود
در مناجاتی از حضرت عهدالله است قوله :

امّغ جبینی بتراب رحمة فردانیتک

خاک و زمین و مقبره

١٠٢

تریت حیدریه از بسلا

”بحیث بدل من الغلواء بتح العرواء“
که در نامهای عرواء و فلواه و مح ذکر است .

ترک
نزاد و ملت معروف و به عربی
در جمع آتراك استعمال
کردند .

در توقیعی خطاب به حاجی میرزا آقاسی است :

”حدیث معروف اترکو الترک ولو کان ابسوک
ان احبّوك اکلوك و ان ابغضوك قتلوك“
در خطابین است قوله :

”ای زائر مشکین نفس حافظ شیرازی در دیوان
خویش میگوید“ ترکان پارسی گو بخشندگان عمرند ”آن
ترک پارسی گوتوش“ الخ

از مستن کج و خم شد .

ترخ
از حضرت عبد البهای در
مناقاتی است قوله :

”وَتَجَلَّ عَلَيْهِ بَآيَاتِ الْقَبُولِ حَتَّى يَتَرَنَّحْ مِنْ
تَلْكَ الصَّهْبَا“

تریاق
تریاقه عربی تریاک به معنی
فاد زهر و نیز شراب را گفتند .

ودربیان بر تریاک به معنی افیون اطلاق گردید
قوله :

”فِي حَرَمَةِ التَّرِيَاقِ“ الخ

عربی استخوان بالای سینه .

تریقہ
ترائب جمع .

در قرآن است قوله :

”فَلَيَنْظُرِ الْأَنْسَانُ مَمْ خُلِقَ خُلُقًا مِنْ مَا“ رافق
یخرج من بین الصلب والتراقب

و در لوحی خطاب به ملا محمد نبیل زرنده است قوله :

”تَرَائِبُ الَّذِينَ هُمْ قَصْدٌ وَاحْرَمَ اللَّهُ“ الخ

و در سورة القلم است قوله :

”أَنْ يَأْخُرِيَّةَ الْبَهَاءِ“ . . . آیاک ان تستری

ترائب المقصور عن ملاه الظہور .

فعل نهن از ازدَرَدَ از ریشه

ازدَرَدَ
زرد .

در لوح طب است :

”وَلَا تَزَرُّفْ إِلَّا بَعْدَ أَنْ يَكْمَلَ الْقَضْمُ“ لقمه را
نبیع و فرونده مگر هی از آنکه عمل جاویدن کامل شود .

—————

نَرْعَرَعَ

در صورت زیارت امام حسین
از حضرت بهاء اللہ است :
» فَاهْأَهْ بِحَزْنٍكَ

تزعزعت اركان العالم »

برای مصیبتت اركان جهان هستی بجنیش ولرزه آمد .

نَرْكِيَه

مصدر عربی زکات دادن است
وزکوہ مقداری معین از اموالی
مبین میباشد که به حکم شرع

باید اخراج و انفاق گردد .

در کتاب اقدس است :

» قد كتب عليكم تزكية الاقوات و مادونها «
آقوات جمع قوت به معن خوارک انسان میباشد .

لَسْعَ

تسعة . تسع عشرة . تسع
عشر . عدد نه و نوزده اول
در درجه ابهن دوم در درجه
بيان به درجه اول مهم و رمزی بودند که ضمن لفات
اسم ابهن حرف وغیرها مسطور است و در اسرار الآثار
عموم شرحی میباشد .

در کتاب بیان است :

لَسْنِيم

بهشتی ذکر شد .

و در لوحی از حضرت بهاء اللہ :

» اعرفوا يا ملاه الارض والسماء باني انا الذى
قد علق كل الاعمال برضاى ... ولكن خلق غفلوا
عن بدایع عنایتی واحتجبوا عن اشراق وجهی وبعدوا
عن حیاض رحمتی وکوثر افضالی وتسنیم مکرمتی «

و در لوح خطاب به نصیر :

» لانْ فيها جرى السلسيل والتّسنيم «

از حضرت بهاء اللہ در لوح
خطاب به ناصرالدین شاہ
است :

” طوبیں لمن لا تسمه الا اثقال ”

فعل مضارع سام۔ خوش بانکه کوفته و خوار نگراند
اورا اثقال و اعمال ۔

چنگ زدن و آپختن ۔
در مناجاتی از حضرت
بهاء اللہ قوله :

” ای رب قد تمسکت بحبیل مواهیک و تشبتت
بذیل عطائے ”

مصدر مزید عربی به معنی
صاحب شرف و بلند مرتبہ
شدن و در اصطلاح اهل
بها، به معنی حضور در محضر انبیاء و اولیاء و امثالہم
متداول بود ۔

در لوح خطاب به حاجی
محمد کریم خان :
لا تُضْجِرْ من يَعْطِيكْ ”

ناراحت و دلتنگ مکن آن را که بتوبخشش میکند ۔

تضطیع در خطاب حضرت عبدالبهاء
به عمه :

” یا عتمتى الى متى

تستفرقون في الرقاد وتضطجعون في المهد ” ای عمه
تا کی مستفرق در خواب و افتاده در بستری ۔

بوي خوش دار ۔

تضویع از حضرت بهاء اللہ در لوحی
است :

” مقصود از آفرینش عرفان اللہ بوده و چون
نور ساطع و عرف متضوع کل غافل الا من شاہ اللہ ”

و در صورت زیارتی است :

” اول نفحة تضویع من الوحن و اول نور سطع
من افق الوجه عليكیا من فزت بایام العظوم ” الخ
فقدان — خسنان — اهمال

تضییع تغییت — افنا — اتلاف —
اہلک ۔

از حضرت بهاء اللہ در لوح خطاب به سلمان :

” محض تضییع امر اللہ واخذ دینار این قسم

معمول داشته اند .

و در کتاب اقدس است :

" لا تضيّعوا اوقاتكم بالبطالة والكسالة "

و در لوح رئيس است :

" انَّ الَّذِينَ ضيّعوا الْأَمْرَ وَتَوجّهُوا إِلَى
الشّيْطانِ أُولَئِكَ لَعْنُهُمُ الْأَشْيَاءُ "

تَعْرِضَ

در مناجات آغاز خطاب

المعروف به عمه است :

" لَا تَنْكِحُوا

تعرضت لنفحاتك " به معرض نفحات قرار گرفت .

تَعْيِنَاتٍ

در اصطلاح فلسفه و عرفان

مراتب هستی که تحدّدات

مطلق وجودند .

در لوح سلمان است :

" بَعْدَ أَنْ خَلَعَ تَعْيِنَاتَ بَشَرِّيَّةٍ هَرَدَوْرَا وَاحِدًا
دَانَسَتَهُ اَنَّدَ " .

تَغَيِّرَ

در لوح حکما است :

" اَنَا نَنْصُحُ الْعَبَادَ

فِيهِذِهِ الْاِيَامِ الَّتِي فِيهِا

تَعْرِدَ

کرد .

تَعْرِغَرَ

در مناجاتی از حضرت
عبدالبهاء :

" قد اشتدت علیّ
الامور و قلت بشاشة الوجه فتفغررت النفوس وتحشرجت
الصدور " جانها در حلقوم دوران و قل قل کردند .

در لوح خطاب به نصیر
قوله الاعز :

" شاید در بحث

حكمیه و معارف الهیه تفاس (غوطه) نمائید ."

در لوح طب است :

" وَالَّذِي تجاوزَ اكْهَ
تَفَاقَمَ سُقْمَهُ " بهماریش بزرگ

تَفَاقَمَ

وسخت و دشوار میشود .

تفبر وجه العدل " غبار آگین شد و غبار گرفت و غبار
بر آن نشست .

در کتاب اقدس است :

" تفرّدت الورقا على
الفنان " آواز طرب خوانی

تَعْرِدَ

کرد .

تَعْرِغَرَ

در مناجاتی از حضرت
عبدالبهاء :

" قد اشتدت علیّ
الامور و قلت بشاشة الوجه فتفغررت النفوس وتحشرجت
الصدور " جانها در حلقوم دوران و قل قل کردند .

در لوح خطاب به نصیر
قوله الاعز :

" شاید در بحث

حكمیه و معارف الهیه تفاس (غوطه) نمائید ."

در لوح طب است :

" وَالَّذِي تجاوزَ اكْهَ
تَفَاقَمَ سُقْمَهُ " بهماریش بزرگ

تَعْرِدَ

کرد .

در صورت زیارت حاجی
محمد اسمعیل ذبیح است:

”طوبی لک ولمن

یتقرّب الیک و یذکرک بما تفوّه (نطق کرد) به الذکر
الاعظم الذی باسمه فتح باب السماء ”

و تقلیدات جمع تقلید عرفًا

نقاید

و در اصطلاح مسیحیان

عقاید و اعمال دینیه شایع

و مرسوم شده در مابین که از سابقین بتوارث و تعاقب
رسید بدون آنکه در کتاب مقدس مذکور باشد .

در خطابات و آثار مرکز عهد ابهیں به این معنی مصطلح
و کثیر الذکر میباشد .

در دعا ”یدعوه محیی الانام :

نقشیر

”وینوح سری و تتشعرت

جلدی پوستم میلرزد .

در مناجات های خطابه است:

نقلب

”واتنقلب علی الشری ”

بر خاک میفلطم .

معموده^۹ معروف از توابع یسرد
که از ایام ابهیں مجمعی از
بهائیان داشت و در تاریخ
ظهور الحق به تفصیل ذکر است .

در سورة الذبح است :

” ولا یعلم ذلك
الا من توجّه بوجه القدس الى
وجه ربّه و یكون من الذين هم في ربّهم یتغرسون ”
در بروردگار خود وقت میکنند .

بلوکی از توابع اراک که جمعی
از مؤمنین این امر در آغاز
از آنجا برخاستند و در تاریخ
ظهور الحق شرح داده شد .

پایتخت گرجستان . در دوره
ابهیں مجمعی از بهائیان
در آنجا بود و در السواح
و آثار به رمزیا صریح مذکور گردید و در تاریخ مفصل
گردید .

نقوی

عرب پرهیزکاری و ترس از خدا
و تدبیر و عمل بطاعت شد.

در لوح دنیا است :

" یا اهل بها " به تقوی تمشک نمایید هزا
ما حکم به المطلوب و اختاره المختار "

نقی

و از جمله مشاهیر مسقیمان
باين اسم میرزا تقی خان امیر نظام وزیر قهیر شهیر
اول ناصرالدین شاه که تفصیل احوال و اعمالش در تاریخ
ظهور الحق به تفصیل مسطور میباشد و اوعامل شهادت
باب اعظم و قسمت عده از بلایا و شهداء آن در پرسه
امر او صورت گرفت .

و در خطابی از مرکز میثاق است که :

" میرزا تقی خان در مجلس بنوع استهر زاده
پرسید که دیگر لا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین چه
معنی دارد حضرت بها الله فرمودند شکی در آن -
نیست پرسید یعنی چه فرمودند یعنی در قرآن تواریخ
و تفاسیر و معانی و دقایق تاریخیه و وعد و عید بلکه

ذکر هر چیزی در آن هست گفت من هم در آن مذکورم
فرمودند بلی توهم در آن مذکوری گفت به اشاره یا
تصریح فرمودند بالصراحة گفت من از خود خبری در
آن ندیدم فرمودند هست که میفرماید " قال انس
اعوز بالرحمن منک ان کنت تقیاً " واو سخت خشنناک
شد ولن چیزی اظهار نداشت و پرسید آیا از پدرم
قربان خان هم چیزی هست فرمودند هست گفت به
صراحت یا اشاره فرمودند به صراحت که میفرماید
" لولان تائینا بقربان تاکله النار "

دیگر حاجی محمد تقی نیریزی موصوف در تاریخ که
ایوب ملقب گشت و سورة القبر خطاب به اوست قوله :
" قل هذا اللون يأمركم بالصبر فی هذا الفزع
الاکبر اذا فاذکر فی الكتاب عبد الله تقیاً " الخ

دیگر شیخ محمد تقی مجتهد اصفهانی معروف به نجفی
ابن شیخ محمد باقر مجتهد مذکور ضمن نام باقر که پدر
و پسر نزد بهائیان برای ستمهائی که نمودند بنام
ذئب و ابن الذئب شهرت یافتند ولوح معروف به
سال ۱۳۰۸ هـ خطاب به پسر صادر گردید قوله :
" یا شیخ اتنا سمعنا اتن جنابک اعرضت عننا

واعتبرت علينا حيث امرت الناس بسبق وافتیت
على سفك دماء العبار لله در من قال :
طبعاً لقاض اتنى في حكمه عجبًا

افتى بسفك دمى في الحال والحرم
٠٠٠ در آن ارض علمای اعلام بسیارند از جمله
حضرات سادات که در بزرگ و شأن معروفند با ایشان
مشورت نمائید و آنچه از قلم اشی جاری شده بنمائید
شاید بر اصلاح عالم و تهذیب تفوس ام موئید شوند
٠٠٠ یاشیخ مکرر ذکر شده و میشود چهل سنه به
عنایت الهی و اراده قوه نافذه ربانی حضرت سلطان
ایده الله را نصرت نمودیم نصرتی که نزد مظاهر عدل
وانصاف ثابت و محقق است (از سال ورود به بغداد
١٢٦٩ هـ با بیان را از تعزیز و مهاجمه به شاه و
دولتش منصرف فرمودند و به سلامت نفس و تنفس
امر به حق متصف کردند و تا تاریخ صدور این لوح
یعنی سنه ١٣٠٨ چهل سال میشود) ٠٠٠ یا شیخ
در بحبوحه هلاکیا این مظلوم به تحریر این کلمات مشغول
از جمیع جهات نار ظلم و اعتساف مشهود از یک
جهت خبر رسیده اولیاء را در ارض طا اخذ نموده اند *

مراد گرفتاری حاجی ملا على اکبر شهیرزادی و حاجی
ابوالحسن امین اردکانی در سجن طهران است .

وخطابی در ضمن شرح واقعه شهیدان اصفهان ویزد
بسال ١٣٢٠ هـ در حق شیخ مذکور است قوله :

"یکی از علماء سوء شخص موجود در اصفهان
وپدرش چون بخون حضرت سلطان الشهداء و محبوب
الشهداء دست بیالود حضرت بهاء الله پدر را ذئب
وپسر را ابن ذئب لقب فرمود همه کس متحیر بود که
حکمت این لقب چه چیز است و چه خواهد کرد تا اینکه
این ایام ظاهر شد" الخ

دیگر حاجی میرزا محمد تقی وکیل الدّوله افنان که مرکز
میثاق در ضمن مناجات و طلب مغفرت در حرش چنین
فرمودند قوله :

"ولما انطلق صبح الهدى و انتشر انوار
العلو و ظهر النقطة الاولى روحی له الغداء زاق هذا
الفرع حلاوة النداء ولبني بالدعاء واقتبس الانوار من
ملکوت الاسرار وقام بكل خضوع وخشوع بين الابرار حتى
اشرق شمس الحقيقة من افق التقديس ... استضافت
بها مشارق الارض و مفاربيها في القرن العبين المتلالي"

السراج فـ الطف زجاج واهتدى الى منهاج . . .
ذلك الحمد يا الله بـ معاوقة على هذه الخدمة العذلـى
وجعلته اول مؤسس لمشرق الاذكار بين الابرار . . .
ثم تشرف بتقبيل حظيرة القدس في الكرمل الجليل . . .
الى ان تمت انسانه وقضى القرع في ارض طيبة تكتـف
القبـلتـين العبارـكتـين " الحـ

وـ محمد تقـنـامـان بـسيـارـهـاـندـ حاجـيـ مـيرـزاـ محمدـ تقـ
ـاـبـهـرـىـ وـسـيـدـ تقـ منـشـادـىـ وـمـيرـزاـ مـحـمـدـ تقـ طـبـسـىـ
ـوـآـقاـ مـحـمـدـ تقـ سـدـهـىـ وـمـلـاـ مـحـمـدـ تقـ هـشـتـرـودـىـ وـ
ـمـحـمـدـ تقـ خـانـ تـاـكـرـىـ وـمـيرـزاـ مـحـمـدـ تقـ خـرـاسـانـ وـغـيرـهـمـ
ـدرـ مواـضـعـ اـزـ اـيـنـ كـاتـبـ وـمـشـروـحـاـ درـ تـارـيخـ ظـهـورـ
ـالـحقـ مـسـطـورـنـدـ .

نـزـدـيـكـيـ جـسـتنـ وـكـلمـةـ
ـتـقـرـبـ الـلـهـ كـثـيرـاـسـتـعـمـاـ
ـوـمـنـداـولـ اـسـتـ .

ـوـدرـ خطـابـ اـزـ حـضـرـتـ عـبدـالـبـهـاءـ اـسـتـ :

"ـتـقـرـبـ درـگـاهـ كـبـرـيـاـ بهـ انـقطـاعـ وـانـجـذاـبـ
ـاـسـتـ وـجـانـفـشـانـ وـمـحبـتـ رـحـمـانـ وـخـدـمـتـ اـحـيـاـيـ
ـالـهـ وـاعـطـمـ اـزـ كـلـ نـشـرـنـفـحـاتـ رـيـاضـ مـلـكـوتـ اـبـهـىـ

است زيرا مانند مفناطيين جاذب تأييد است و سبب
تقرّب درگاه رب قادر

مصدر عربی به معنی پرهیز
کردن و بر حذر شدن و در

اصطلاح دینی کتمان مطالب

و اعمال اعتقادیه دینیه لا جل احتیاط و احتراز مردم
است و در اسرار الآثار عمومی شرحی مذکور میباشد و در
آثار نقطه البيان است قوله :

"ـ وـاحـذـرـ مـنـ التـقـيـهـ وـرـاقـبـ فـيـ التـقـيـةـ الـآـتـرـىـ
ـلـنـفـسـكـ خـوـفـاـ وـلـوـكـنـتـ فـيـ تـلـكـ الـأـرـضـ "

ـ وـدرـ دـعـایـ صـادـرـ بـرـایـ سـیدـ جـعـفرـ بـشـرـ اـسـتـ قولهـ :

"ـ وـ اـنـكـ يـاـ الـهـ مـنـ لـطـيفـ حـكـمـتـكـ قـدـ جـعـلـتـ
ـالتـقـيـةـ فـيـ حـكـمـ كـانـ النـاسـ مـنـ اـوـلـ الفـيـيـةـ السـيـانـ
ـفـيـهـاـ "

ـ وـشـرـ كـفـتـارـ حـزـمـ آـثـارـیـشـانـ بـقـدـرـ كـفـایـتـ درـ ظـهـورـ
ـالـحـقـ مـسـطـورـ است وـ درـینـ کـتابـ ضـمـنـ مواـضـعـ (ـالـفـ)
ـ(ـاـخـ)ـ (ـاـمـ)ـ (ـبـاـبـ)ـ (ـجـوـدـ)ـ (ـذـكـرـ)ـ (ـسـ)ـ (ـسـبـعـ)ـ (ـصـ)
ـ(ـحـفـ)ـ (ـعـبـدـ)ـ (ـعـلـمـ)ـ (ـقـصـرـ)ـ (ـقـوـمـ)ـ (ـزـورـ)ـ
ـ(ـيـوسـفـ)ـ وـغـيرـهـاـ مـقـدارـیـ مـسـطـورـ کـهـ مـطـالـعـهـ رـقـیـقـ رـاـ

در خود و مناسب میباشد و در آثار والواح ابهی
به جای تقدیم حکمة که اسم مصدر به معنی رانش است
بفایت تکرار و تأکید مذکور گردید و مراد مراعات
مقتضیات حال مخاطب و محیط و زمان وغیره است و از
آیه قرآنیه "ادع الى سبیل ربک بالحكمة والمعونة
الحسنه وجاد لهم بالتي هي احسن" اقتباس گردید
و در عبارت مذکوره منقوله از آثار نقطه نیز اشاره است
وبعض از قطع آیات ابهی مأخوذه از بعض آثار
آثارشان چنین است قوله :

"ادع بالحكمة والبيان" و قوله :

" طویل لك بما حضر کتابک تلقاء الوجه فی
هذا السجن الاعظم ... بلغ امر ربک بالحكمة
والبيان "

و قوله :

" آیاک ان تتجاوز من الحکمة بما امرنا العبار
من لدن ربک العلیم الخبیر " و قوله :

" لمیں الہیہ سجنی و ما ورد علیّ من المکارہ "

بل البلية ابتلاعی بین الذین لا یعرفون شائی ممّ ..
داریم الذین وجدهم علی ضغینة ... . علیک بالحكمة
فی الامور ان الذین تجاوزوا اولئک غلبت علیهم الغفلة" و قوله :

" قد قرض جناحی بمقراض الحسد والبغضاً" .
... ولكن الان اكون ممنوعاً عن اظهار ما خزن وبسط
ما قبض واجهار ما خفى بل ینبغي لنا الا اضمار دون -
الاظهار ولو نتكلّم بما علّمنا الله بمنه وجوده لينفث
الناس عن حولی ویهربون ویغترون الا من شرب کوثر
الحيوان من کوؤوس کلمات رب الرّحمن " و قوله :

" حکمت محبوب است ولكن نه بشائی که کلمة
الله مستور ماند و حکمت ما بین اشرار لائق نه بین
اختیار" الخ

واز آثار به امضا خادم است قوله تبارك وتعالی :

" ليس لاحد ان یعترف بهذا الامر امام
وجوه الشرکین والمعتدین له ان یستر جمال الامر
لئلا تقع علیه عيون الخائنین" انتهى
" لكل نفس ان ینظر و یذكر ما امر الله عباده"

من ب و نطق لسان الاولیاء التقیة دین و دین
آبائی آنکه حکم کیف یشان و هو القوی القدیر ۷

واحوال حکمت اشتغال ایشان نیز مفصلًا در ظهور
الحق مسطور است و درین کتاب هم ضمن (بیان)
(ح مل) (ح ی) (ح ک) وغیرها ذکر میباشد.

در لوح حکما است:

تَكَاهُل
اجتنبوا التکاهل و
التکاسل

شاید تکاهل مأخوذه از کهولة و به معنی خود به پیسری
زدن یا از کاهله به معنی معتمد و پشتیبان و به معنی
خود به آقائی زدن و یا از کاهله به معنی عربی بی کار
وسهل انگار و بی غیرت باشد چنانچه در رساله
مدنیّه نیز این جمله است قوله :

که محل توهّم بعضی نفوس کاهله گردد
تَكْبِير
در کبیر ذکر است.

مصدر عربی به معنی گدائی و
تَكَدِی
دریوزگی .

در لوح به سلطان است:

این لوم (خانواره ازل) که به اطّراف

شکایت شهریه مینمایند و تکدی میکنند ادعای ریویتیت
مینمایند .

در سورة القلم است :

" تکرّعوا عن كسوّب

تَكَرَّعُوا

البقاء من انامل الابهی "

به معنی اکرعوا فی کسوّب و محض مبالغه است . در
جامهای جاویدی از سرانگشتان ابهی لب افکنده
بنوشید .

عربی جای بیتوایان و درویشا
وسوگواری های خاندان
پیغمبر . تکایا جمع .

تَكِيَّة

در لوحی که در ضمن توضیح طریقت و درویش ثبت
است قوله :

" در تکایا انزوا جسته جز خود و خواب شفلى
اختیار تنفوده اند "

عربی تپه - تلول وتلال جمع
در خطاب معروف به عمه

تَلٌ

است قوله :

" فهطلت الغیوط طی التلول والریء "

ولین لخطابک عند تلجلج عباب طمطم موهبتک
که بظاهر باید اصل نسخه تلجلج باشد.

مصدر عربی به معنی لطیف
ورقیق ساختن.

تلطیف

در کتاب اقدس است قوله:

" آنه اراد تلطیف ما عندکم " که کلمه " تلطیف
در اینجا به معنی تنظیف استعمال گردید.

تلقاء

تمّ بتمّ تمام به معنی کمال.

در لوح به اشرف است قوله:

" ثمّ اعلم بان تسمّ

تمام

میقات و قونک

مصدر مزید عربی به معنی مقیم

شدن در موطن به مقابل

کوچ نشینی عشائر و در معنی

تعلّم و تربیت و ترقی معروف و شایع الاستعمال گردید.

در کتاب اقدس است:

" والعلة الكبرى لالاتفاق والتمدن لواتقسم

تشعرون

تمدن

بوم التلاق روز تلاقی ویر خورد
افام بیکدیگر که در قرآن از الْعَاقِ
روز ظهور رستاخیز میباشد.

در خطاب وصایای عبدالاست:

" شہتوا على العیاثاق فی یوم التلاق "

تلا - تیلو - تلاوة به معنی

قرائت. در کتاب اقدس

است قوله:

" اتلو آیات الله فی كل صباح ومساء ان -
الذی لم يتل لم یوف بعهد الله و میثاقه "

رفت و برگشت کرد. در آثار

نقشه است قوله:

تلاق

در خطاب وصایای عبدالاست:

" شہتوا على العیاثاق فی یوم التلاق "

تلاوة

است قوله:

" اتلو آیات الله فی كل صباح ومساء ان -
الذی لم يتل لم یوف بعهد الله و میثاقه "

تلجلج

" ولیتجلجنَ الکُلَّ " الخ

و در لوحی خطاب به بهائیان ارض صادر است قوله:

" واین حرکت اگر چه مقابل سکون ذکر میشود
ولکن مقدس از صعود و نزول و منزه از تلجلج و ادراک
اهل حدود است "

واز حضرت عبدالبهاء در حق زین المقربین است:

" رب انه سمع ندائک عند تلجلج صبح احديتک

تمدن الطک لقب میرزا عبدالحسین شیرازی بهائی معروف بود که بالاخره مردود گردید و از غصنه اعظم راجع به است :

به تمدن الطک سلام برسان و بگو آن مسئله ستری سبب میشود که دوباره چشم شفا یافته رمد یابد از خدا بترس در لندن بتواشانه مینمودم حال رقت کن ظاهر میشود امر بهاء اللہ الحمد لله در شرق و غرب در نهایت انتشار است فسوف تری المعرضین فی خسران مبین من آنچه شرط بлаг است با تو میگویم ع ع

مصدر عربی به معنی سرگشش در خطاب وصایای عهد است :

اگر نفس از ایادی وغیر ایادی تمرد نمود

تمرد

در استمساك ذکر است .
یا تباکو و تاباک معروف است . در کتاب بیان است قوله :

تمسک

تبناکو

”ونهى شده از تباکو“

عربی به معنی می جست و خیز
غیر فعال که در عرف فارسی
تنبل متدال الاستعمال

تنبل

میباشد . در لوحی از حضرت بهاء اللہ است قوله : ”از جهت عرش نازل قد سمعنا نداءک و -
تجلینا عليك يا تنبل لو نلقى اليك ذکرًا للتظیر السی
السماء ان ربک لهو المقتدر القدیر“ ظاهر چنان است که مخاطب را بهمان عُرف فارسی
آمیخته حقیقت با مزاح خطاب فرمودند .

در مناجاتی از مرکزمیثاق :

تجلهم

”وتتجدهم بجيشه
غمرم من الملاء الاعلى“
آنها را با سپاه بزرگ از جهان برین مسلط و چیزه
میشوی .

در لوح خطاب به ناصر الدین
شاه است :

تناسب

”امش مقهلاً السی
العزيز الوهاب ومن ورائی تناسب الحباب“ فعل

مضارع انساب مشتق از مجرّد سبب به معنی از عقبیم
مار میشتابد.

و در زیل نام حباب هم ذکر است.

تنقیة
 مصدر عربی به معنی پاک
و خالص کردن.

در لوح طبّ است:

"تنقیة الغضول" هی العمدة ولكن فی الفضول
المعتدله" که مراد شرب سهل و مصیفات خون و هم
تنقیص خون در فصل بهار و پائیز میباشد.

در کتاب اقدس:

تَوَجَّهُوا

"اذا غيض بحر
الوصال و قفن كتاب
العهد" فی المآل توجّهوا إلی من اراده الله الّذی
انشعب من هذا الاصل القديم" روکنید.

توحید
در ضمن وحدت ذکر
است.

عبری به معنی شریعت
ونام کتاب اساس مقدّس
بن اسرائیل گردید که

قرآن

به تفصیل در کتاب رهبران بزرگ و رهبران مذکور است
و در کتاب ایقان است قوله:

"جمعیت یهود اعتراض نمودند که آن نفس که
در تورات موعود است باید مرق و مکمل شرایع توراه
باشد ... چنانچه یهود هنوز منتظر آن ظهورند که
در تورات مذکور است"

و در خطابی از حضرت عبدالبهاء است قوله:
"لندن امة الله روزنبرگ علیها بهاء الله
هو الله اي کنیز الہی ... تورات که اقدم تاریخ
شعرد" میشنود امروز سه نسخه موجود تورات عبری که
نژد یهود و علمای بروتستانت معتبر است و تورات
سبعينی یونانی که در کلیسای یونانی و نژد شرقیون
معتبر است و تورات سامری که در نژد سامریون معتبر
است این سه نسخه با یکدیگر حتی در تاریخ هیات
مشاهیر اختلاف عظیم دارد در تورات هیریان از طوفان
نوح تا ولادت ابراهیم دویست و نود و دو سال مثبت
و در تورات یونانیه هزار و هفتاد و دو سال مرقوم و در
تورات سامریه نهضد و چهل و دو سال مذکور و به
تفسیر هنری اسکات مراجعة نمایید زیرا جدولی دارد که

اختلافهای تواریخ‌های ثلاثة را در تاریخ تولد جمیع از سلالهٔ سام مرقوم نموده ملاحظه خواهید کرد که چقدر اختلاف دارد و همچنین بحسب نص تورات عبرانی از خلق آدم تا طوفان نوح هزار و نهصد و پنجاه و شش سال مثبت و بحسب تورات یونانی دو هزار و دویست و شصت و دو سال مذکور و به حسب نص تورات سامری هزار و سیصد و هفت سال میشود حال در اختلاف تواریخ تورات تفکر نمائید فی الحقيقة این جای تعجب است یهود و بروستان تورات یونانی را تزییف کنند و یونانیان تورات عبرانی را تکذیب نمایند و سامریون تورات عبرانی و یونانی هر دو را انکار نمایند . ” الخ

مصدر عربی به معنی میل و شوق .

تُوقُّ

در مناجاتی از مرکز میثاق است :

” بیکی بالعشق والاشراق توفقا الى الورود فی ظل رحمانیتک ”

—————

مصدر عربی پاسخ دادن بر نامه و نامه‌های صادره ازناحیه

مقدّسهٔ معروفه نزد امامیت در جواب کسان و نیز نامه و پاسخ نقطه‌البيان که در ضمن نام باب ذکری است مشهور گردید . تواقيع جمع .

و در اسرار الآثار العمومیه تفصیل است .

مصدر عربی به معنی اعتماد و

تَوْكِّلٌ - تَكْلَانٌ تفویض امر به دیگری و تسلیم شدن .

در لوح رئيس است :

” لا تحزن عما ورد عليك وتوكّل على الله المقتدر العليم الحكيم ”

و در لوح طبّ است :

” وعلى الله التكلان ”

کنت لئون تولستوی دانشنده

تولسٹوی نویسنده شهیر روسی طرفدار اصلاح جامعه بشری و منقاد اعمال

ریاست دینیه و هیئت سیاسیه که مقتداًی جمعی کثیر از بیرون و آثارش محل توجه جهانیان بود و کاخ خود

Lee Tolstoy

را در مسو برجای گذاشت و قریه کوچک یا سنا یا پولیانا به برزگری و دامپوری اشتغال میورزید چون از این امر بهائی خبر یافت تعریف و تجلیل کرد و حضرت عبد البهای میرزا عزیز الله جذاب خراسانی را نزد اوی به قریه مذکوره با هیام و نامه رهبری فرستاد و او با غوش باز به جان پذیرفته در دل گرفت و در آثارش مستوده نشر و رواج خواست.

تومان

بود.

در رساله سیاستیه است:

هفت کروز تومان و دریای مازندران را بهار داردند.

تومانسکی

Toumanski

مستشرق روس که کتاب اقدم و بسیاری از السواب را بروسی توصیف و ترجمه و نشر کرد و در واقعه شهادت حاجی محمد رضا اصفهانی در عشق آنار و قیام حکومت قیصری به تصامیم جانیها خطاب مورخ ۱۸۹۹ میلادی بود است قوله:

" هو الله ای معین مظلومان حمایت وصیانت دولت ابد مدت خاطر آزرده ستمدیدگان را شاد و خرم نمود . . . این سلطنت با عدالت را جاوید مدت کن . . . تا ابد الاباد از برای سرکار برقرار دارد "

شهر معروف در قهستان و

تون

خراسان که در این عصر

پهلوی فردوس نامیدند و

حضرت بهاء الله فاران یاد کرد و ذیل آن نام مذکور است.

خوشگوار و ملتفت شد . در صورت

زیارت طلان خانم مذکور بنام

است :

" اشهد انك زمن الحيات ما تهنت بشرية ما براحة ورخاء "

وزیتا که در لوح به رئیس

تهنیا

عثمانی و ضمن (ر^۰ من) ثبت

است قوله :

" يا رئيس قد تجلينا عليك مرتاً في جبل التنساء و أخرى في الزينة وفي هذه المقدمة العماركة " الخ

دو کوهی است در فلسطین که حضرت مسیح بر آنها
به حواری برخشید و مراد از هذه البقعة المباركة ادرنه
است .

و در خطابی است قوله :

"جبل تیناء وزيتا" دو جبل مقدس است که در
قرآن به تین وزیتون نامیده شد و در اراضی مقدسه
واقع شده اند و در کتاب زکریا است قوله "فيخرج
الرب . . . وتقف قدماه في ذلك اليوم على جبل الزيتون
الذى قدام اورشليم من الشرق " الخ

عرب بیان . و رطه گمراهی .
و تیه بنی اسرائیل که بر تیه
طور سینا مینامند قسمت که
موسی و بنی اسرائیل در طی راه از مصر تا فلسطین چهل
سال در آنجا سرگردان بودند .

و در لوح به شیخ باقر مجتهد اصفهانی است قوله :
" ولا تكن في تیه الكذب من الهايئين "

حرف «ث»

«ش»

عرب به معنی انتقام و
خونخواهی و نیز مُنتقم ۰

ثَارَات جمع ۰ واز اینجادر

زیارت نامه شیعیان خطاب به امام‌ها ثار الله و ابن
ثاره است و گفته نمی‌شود با ثارات الحسین یعنی ای
خونخواهان حسین و منظور از این کلام تهییج بر انتقام
برای آن حضرت بود ۰

و در لوح به حاجی محمد کریم خان است قوله :

و كذلك فی طلب الثار بالمهلهم ۰

واز مرکز میثاق ذر ضمن طلب مغفرت برای زین -
المرّین در وصف کربلا است قوله :

و تعذر ارجائهما بنفحات رائحة طيبة
انتشرت من ثار سید الشهداء ۰ که اطلاق بر خون

شهیدان میگردد .

ثانی

عرب به معنی دوم . ثانی
من آمن به اصطلاح بیان
یعنی دوم مؤمنین آن دوره
ملا على بسطامی میباشد که در باب سوم واحد اول
کتاب بیان منصوص است .

در کتاب اقدس است قوله :
ثبت - اثبات "آن هذا لھو القضا
الثبت وبه ثبت کل قضاء
محتموم "

مثبت اسم مفعول از اثبات و مراد عالم قضا مقدم از
محوا و اثبات مصطلح در عرف روحانی اسلام میباشد
و در دوره میثاق ابھی عنوان ثبوت و ثابت بر عهد
و میثاق مصطلح و متداول تام گردید و کثیری بنام
ولقب ثابت مستقی و مشهور و مذکور در آثارند .

عرب به معنی پرسیلان .
در لوحی است قوله :

ثجاج

"قل يا قوم اتشرسون
ما الا جاج بعد الذى نزل ما ثجاج من سما اسفى

السبحان ان هذا الجهل عظيم"
ودر خطاب و مناجات است :
" واسقني من الماء العذب الشجاج "

عرب به معنی پستان .

در توقيعی از حضرت نقطه

ثلثی

در حال برداشان با آذریاچا

از قریه سیاه رهان خطاب به حاجی میرزا آقاسی
است قوله :

" و هرگاه با وجود این مستحق قتلم بذات -

مقدّس الهن که مشتاق بعوت اشد اشتیاق طفل به ندی
امش بسم الله وبالله منتظر حکم و راضی به قضای
خداوندم " الخ

عرب خاک نرم خصوصاً خاک

در دن زمین .

در آثار ابھی جمله رب -

ثری

العرش والثری " بسیار است .

ودر لوح رئيس است :

" ونكون مطروحًا على الثرى "

ودر مناجات طلب مغفرت غصن اعظم عبدالبهاء در

حق حاجی ذبیح :

و انقلب على الشّری مبتلاً الى ملکوت عزّک
نام کواكب هفتگانه مرصودة
معلوم که به فارسی پرین و خوش
گویند و نام مجله هفتگی فارسی منطبع در مصر که آقا
فرج اللہ کاش بهائی محدث و مدیر آن شد و بعلت
شیرینی مقالات وضع طاهر آن محبوب ایرانیان
واقع گردید و فیما بین آن مجله و مجله فارسی دیگر
در مصر بنام سروش و نیز مجله حبل المتنین لکشته
رقابت و اغراض مذهبی و معارضات شدیده قلمی
پیش آمد و غصنه اعظم عبدالبهاء در خطابی چنین
مرقوم فرمودند:

اما روزنامه ثریا در مصر بسیار سبب زحمت
ما گشت در بدایت با علی محمد خان بالاتفاق این
روزنامه را ایجاد نمودند بعدهم زدند سبب عداوت
میرزا علی محمد خان شد روزنامه سروش احداث کرد
و به جهت عداوت با صاحب ثریا نهایت مذممت را
از احبابی علی الخصوص جناب میرزا ابوالفضل نعور و
در مجالس و محافل افترا و بهتان زیاد زد و حال آنکه

ما ابدًا تعلق به هیچ روزنامه نداریم و مسلک ما تعلق
به روزنامه ها نیست روزنامه بالتسهیه به مقاصد روحانیه
الهیه ما ملعوبه صبيان است روزنامه به جهت سیاستیون
است نه روحانیان بعد میانه ثریا و حبل المتنین
اختلاف آراء حاصل شد از آن وقت تا حال صاحب
حبل المتنین بگمان آنکه صاحب ثریا را تعلق در افکار
سیاستیه لهذا نسبت باین امر نهایت تحریک و مذممت
را مینماید و آنچه از قلمش جاری گردد مینگارد "انتهی
و بالآخره آقا سید فرج اللہ به ایران آمد چندی نیز
ثریا در طهران اراره کرد و او بهمین نام ثریا در آثار
مرکز میثاق ذکر است.

عربی مار خطرناک .

در لوح به نصیر است قوله :

"ثم اعلم بآن نفس
الذی یخرج من هوّلاؤ انه یوئثر کما یوئثر نفون الشعبان
ان انت من العارفین " که در حق بابیان معرض
میباشد .

عربی دندان جلو .

در مناجاتی است :

تعز

شعبان

در لوح به نصیر است قوله :

" ثم اعلم بآن نفس

الذی یخرج من هوّلاؤ انه یوئثر کما یوئثر نفون الشعبان

ان انت من العارفین " که در حق بابیان معرض

میباشد .

" ثم أسبق الموحدين يا بحرى فى كسل
الا حياد من فم عطائك وشفر الطافك "

ثقلین

عربى مذكور در قرآن " سنفرغ
لکم ایهَا الثقلان " خطاب به جن و انس مصطلح
در آن کتاب است که متع و حشم و چیز گیرنده و با
ارزش زمین اند .

و در کلمات مكونه است :

" يابن الانسان تخضب شعرك من دمك
لكان اكبر عندي من خلق الكونين و ضياه الثقلين فاجهد
فيه "

تکلی

عربى زن بچه مرد .
در لوح دعا " يدعوه محيسى
الانام : سبحانك اللهم يا الهم تسمع حنينى
حنين الثقلن "

ثل

در لوح خطاب به شیخ محمد
باقر نجف است : " يا عشر العلماء بكم

انحط شأن العلة و نكس علم الاسلام و ثل عرشه العظيم
يعنى تخت عظيميش خراب شد .

ونيز در لوح حکمت است :

" فلما جاء اجلها ثل عرشها "

عربى گروه و دسته .

ثلة

در خطاب و صایای عهد

است :

" وثلة هادمة للبنيان "

عربى به معنی برف و بیخ .

ثلج

در لوح به شیخ سلمان

است قوله :

" وحق را آب و اشیاء را به منزله ثلج چنانچه
گفته اند و ما الخلق بالتمثال الا كثلاجه - وانت لها
الماء الذى هو نابع - ولكن بذوب الثلج يرفع
حكمه - ويوضع حكم الماء والامر واقع .

ودر لوحی راجع به اسلا مبنول ضمن آن نام ذکر است .

ثمانون عربی هشتاد .

ثمانین

در لوحی است :

" اذا فامر فسر

الثانيين وما وعدتم به فن التسوع لتوقن بـأن الله يوفى
وعده وينقدر مقادير كشيئش في كتاب محفوظ" الخ
مـار سـال هـشتـار قـرى اـز هـجرـت مـحـدـى وـسـال نـسـه
اـز اـظـهـار دـعـوت نـقـطـه اـسـت كـه مـقـام اـبـهـى اـز مـقـصـد خـود
اـوـلـاً خـفـيـاً وـثـانـيـاً عـلـنـا كـشـف نـقـاب فـرـمـودـند .

ثـمر

ثـمرة عـربـى بـه مـعـنـى مـيـسـوـه
وـنـتـاج وـنـتـيـجـه وـمـحـصـول وـ
رـبـح وـفـائـدـه وـهـرـجـه زـايـش
مـادـى يـا مـعـنـوى اـز شـيـئـش اـسـت . ثـرـات . ثـمـار .
اثـمار جـمـع .

اـز حـضـرـت نـقـطـه اـسـت :

" اللـهـمـ اـلـهـ منـ شـجـرـةـ الـكـفـرـ وـاـصـلـهـاـ وـفـرـعـهــاـ وـ
اـخـصـانـهـاـ وـاـورـاقـهـاـ وـاـثـمـارـهـاـ "

وـبـدـيـن طـرـيق درـآـثـارـاـيـنـ اـمـرـ بـهـ حـدـ كـثـرـتـ استـعـمـالـ
درـاـمـرـ مـعـنـيـهـ گـرـدـیدـ وـبـاـبـیـانـ مـیـرـزاـ یـحـیـیـ اـزلـ رـاـ ثـمـرـهـ
یـعـنـیـ بـرـشـجـرـهـ اـمـرـ بـیـانـ خـوانـدـنـدـ وـثـرـهـ مـخـاطـبـ درـ
الـواـحـ لـقـبـ اـمـرـیـ بـنـتـ حاجـیـ مـیـرـزاـ رـضاـ قـلـیـ بـرـادرـاـبـهـیـ
وـزـوجـهـ مـیـرـزاـ اـسـمـعـیـلـ وـقـبـلـاـ لـقـبـ مـاـدـرـشـ مـوـیـمـ شـہـیـرـهـ
بـهـوـهـ .

مـسـتـ شـدـ .

درـخـطـابـیـنـ اـسـتـ :

" ثـملـ منـ الصـحـوةـ "

ثـملـ

الـشـعـولـةـ الصـهـباءـ "

ثـمـالـةـ تـهـ کـاسـهـ وـرـسـوبـ وـدـرـدـ شـرابـ .

درـلـوحـ حـکـمـاـ اـسـتـ :

" وـمـنـهـمـ منـ شـرـبـ ثـمـالـةـ الـکـأسـ " مـارـ تـهـ
کـاسـهـ حـکـمـتـ وـمـعـرـفـتـ مـیـباـشـدـ .

ازـایـنـ رـیـشـهـ عـربـىـ کـهـ بـهـ مـعـنـىـ

دـوـتـائـىـ غالـبـاـ استـعـمـالـ مـیـشـودـ

وـمـشـتـقـاتـ وـفـرـوـعـ بـسـیـارـ دـارـدـ

ازـ آـنـ جـمـعـهـ کـلـمـهـ مـشـنـوـیـ بـهـ مـعـنـیـ شـعـرـ دـوـبـیـشـ اـسـتـ
وـمـشـنـوـیـ مـلـاـ جـلـالـ الدـینـ روـمـیـ بـخـاتـیـتـ مـعـرـفـیـتـ وـ
شـهـرـتـ مـیـباـشـدـ وـنـامـ وـاـبـیـاتـ آـنـ درـآـثـارـاـیـنـ اـمـرـ
بـهـ کـرـاتـ مـذـکـورـ گـرـدـیدـ .

وـمـشـنـوـیـ اـبـهـیـ کـهـ درـآـیـامـ اـقـامـتـ سـلـیـمانـیـهـ وـکـرـدـستانـ
سـرـوـدـنـدـ مـطـبـوعـ وـمـشـهـرـ مـیـباـشـدـ .

ازـمـشـتـقـاتـ اـیـنـ رـیـشـهـ عـربـىـ

کـهـ بـهـ مـعـنـىـ جـمـعـ وـاجـتمـاعـ وـ

ثـوبـ

صحيح	غلط	سُتُّر	صفحه
ناح بھا	ناج	۱۶	۲۵
۱۹۱۴	۱۳۱۴	۵	۳۷
سوی	سواه	۶	۶۴
المعبود	المعبودية	۰	۶۴
قد کانت	کانت	۰	۶۴
آل الله سلام	آل الله	۱	۶۴
الله علیہم			
وھنا	و منھا	۶	۱۴
البئر الظلماء	لبئر الظلماء	۴	۱۴۳
الفلواء	الفلواء	۱	۱۰۴
غلواء	فلواء	۲	۱۰۴
ضیعوا الامر	ضیعوا الامر	۵	۱۶۰
انام	افام	۲	۱۷۴
یتلو	تيلو	۶	۱۷۴
لبق	لبي	۱	۱۷۵
مصطفیات	مصفیات	۸	۱۷۸

ورجوع و پاداش غالباً استعمال میشود؛
کلمه مثابه به معنی "جایگاه آنها" است و به معنی
مانند و مقام و عوض و بجائی دیگری بسیار متداول
میباشد.

در لوح دنیا است قوله :

"کلمه الہی بعثابه نهال است" الخ

و در لوح دیگر است قوله :

"انسان را به مثابه معدن که دارای احجار
کریمه است مشاهده نما به تربیت جواهر آن به عرصه
شهریور آید و عالم انسانی از آن منتفع گردد"

ریشه عربی به معنی اقامات.

ث وی منوی اقاماتگاه .

در لوح به حاجی محمد کریم خان است :

"وان الیه مرجعك و مثواك "